

Najvažnejša stvar namreč, katera se mora rešiti v deželni zbor, je zdaj deželna železnica Celje do Velenja. Preden se je zidala ta železnica, se je napovedoval velik dobiček, katerega bo imela dežela od te železnične proge. 29. decembra 1891 se je otvorila. Imela pa je izgube v letu 1892 42.782 K 64 v., l. 1893 106.896 K 82 v., l. 1894 32.246 K 12 v., l. 1895 73.632 K 32 v., l. 1897 117.553 K 60 v., l. 1898 174.532 K 46 v., l. 1899 149.689 K 34 v., l. 1900 113.253 K 66 v., l. 1901 108.555 K 56 v., l. 1903 38.476 K 5 v. Leta 1896 je imela dobička 5745 K 94 v. Vsa zguba po odstetem dobičku je toraj znašala do zdaj 951.872 K 93 v.

Tako se ni smelo dalje gospodariti. Deželni odbor je dobil nalog od deželnega zbora, da naj prevzame država za zdaj v nasjem to železnico — pozneje pa jo naj država kupi. Oboje se je deželnemu odboru posrečilo. Če deželni zbor pogodbo, katero je deželni odbor sklenil z železničnim ministrstvom do 25. septembra t. l. reši, prevzame država to železnico v najem s 1. januarjem 1904 in plača deželi letne najemnine 211.920 K. Deželni odbor se je nadalje dogovoril z železničnim ministrstvom, da v slučaju, ako država kupi to železnico od dežele, plača dežela državi 745.000 K za vse potrebne bodoče stavbe na železnici, osobito za povečanje kolodvora v Celju. To bi bilo primerno glede deželnih podpor pri drugih deželnih železnicah. Stavbo železnice: Grobelno-Slatina podpira dežela s 21.350 K od kilometra, železnico Lipnica-Pöfing s 17.390 K od kilometra; za železnico Celje-Velenje bi se dala torej podpora 745.000 K ali 18.620 K podpore od kilometra.

Daniel Lap, ki je prevzel svojedobno jamstvo za obrestovanje stavbinske glavnice pri železnici Oelje-Velenje, je deželi še dolžen 530.000 K. Ta svota bo do konca leta 1903 narasla na okroglo 657.000 K 58 v. Deželni odbor predlaga, naj se mu spregleda znesek s 127.909 K 58 v, ostalo svoto s 530.000 K pa mora obrestovati z 4 % in splaćati deželi v 40 letih. Dolžna glavnica ostane vknjižena na njegovih posestvih v Gradcu in v Škalah.

Kdaj bo prihodnja seja deželnega zbora, se bo poslencem naznanilo pismenim potom.

Zdravniki so dognali Amalijino smrt vsled zastrupljenja z arsenikom. Ne dolgo potem je umrl vsled žalosti in sramote tudi njen oče.

* * *

Bilo je jesensko jutro. Solnce je priplulo izza gora ter se takoj skrilo za oblake. Ljudje so se trumoma zbirali po mestu M — ter hiteli na trg za ječo, kjer so stale vislice. Med orožniki z duhovnikom na strani pride jetnik poljublja sv. križ. Bil je Tine. Poprosil je, če bi smel spregovoriti par besed, kar se mu je tudi dovolilo.

»Predragi moji! Pred dvema letoma sem bil med vami še spoštovan in čistan, a sedaj me vidite tukaj kot morilca. Hočem pa vam naznaniti one sovražnike, kateri so me pripeljali tako daleč. Prvi sovražnik je bil slab tovariš, kateri me je seznanil z drugimi sovražniki, brezverskimi, protinarodnimi časniki, ki so mi odvzeli vso vero in narodnost. Tretji sovražniki so bili brezumni romani ter breznačajna in pohujšljiva tovarišija. In četrti sovražnik je bilo pijanje in ponočevanje. Ko bi se jaz teh ogibal, bi bil lahko sedaj spoštovan mojster. Sedaj pa me vidite tukaj kot žrtvo teh sovražnikov stati pod vislicami kot morilca lastne matere, svoje ljubice in njenega očeta. Varujte se teh sovražnikov! Kot žrtva teh naj vam bom jaz v žalosten vzgled!«

Par trenutkov potem je izdihnil Tine na vislicah svojo dušo.

Polagoma je začel padati dež, kakor bi žalovalo nebo nad mlado žrtvo.

Politični ogled.

Kranjski deželni zbor je imel zadnji torek, dne 22. t. mes. zopet sejo. Katoliško-narodni poslanci so ustavili sejo. Za to pa so vse stranke deželnega zbora sprejele predlog katoliško-narodne stranke, naj se volilna pravica za deželni zbor razširi na vse sloje prebivalstva ter voli le tudi toliko katoliško-narodnih poslancev v odseke, kakor jih zahteva njihovo število. Obe slovenski stranki sta vložili predlog, s katerim protestirata, da se obdrže vojaki tretjeletniki še po dosluženem času pod zastavami. Dr. Šuštersič je tako ostro govoril proti tej vojaški naredbi, da ga je deželni glavar grajal, ker je imenoval tozadevni zakon vojnega ministra hudo delstvo. Dr. Šuštersič: Jaz sem rekel hudo delstvo na avstrijskem domoljubju. Glavar Detela: Minister gotovo ni imel tega namena. Dr. Šuštersič: Potem pa je pamet izgubil. Katoliško-narodni poslanci so stavili obilico nujnih predlogov, ki se pečajo s potrebščinami njih volilcev.

Nemški cesar Viljem in Madjari. Nemški cesar Viljem se je mudil, predno je prišel obiskat na Dunaj našega cesarja, tudi na Ogrskem na lovu. Pri nekem obedu je cesar Viljem proslavljal jeklenost madjarskega značaja. To je bila jako neumestna proslava v sedanjem času, ko se kaže jeklenost madžarskega naroda le v tem, da nasprotuje volji našega osivelega vladarja!

Gosposka zbornica se skliče zaradi rekrutne predloge med 25. in 28. septembrom. Podpredsednikom gosposke zbornice je imenovan knez Alojzij Schönburg-Hartenstein.

Ogrski državni zbor se snide danes, dne 24. septem. Stranke so zahtevale sklicanje, da izrečejo svojo sodbo o povelju našega cesarja na vojaštvo, v katerem se izraža za skupnost in nedeljivost avstro-ogrške armade.

Resnične besede. Korno poveljstvo v Przemyslu je zapovedalo vsem častnikom, naj pojasne vojakom tretjeletnikom, zakaj morajo še dalje služiti. Soc. dem. »Arb. Zeitung« poroča, da je nadporočnik 10. pešpolka Formanek sledeče govoril vojakom: »Vojaki tretjeletniki, vi bi sedaj morali iti domov, in ako ne boste šli, so temu krivi židje. Avstrijski in posebno galski židje se naselijo na Ogrsko, se tam madjarizirajo in agitujejo proti Avstriji. Židje, ki so na avstrijskem krošnarju in kramarju, dobe na Ogrskem visoka mesta in zato napadajo Avstrijo. To, kar Ogrji zahtevajo, se jim ne bo nikdar dovolilo. Ker se pa z Ogrji ne more nič z lepa opraviti, bomo kmalu ostro morali proti njim postopati. Šli bomo na Ogrsko in jih ondi dobro naklestili, potem bodo še le dali mir. Zato bodite vsak trenutek na to pripravljeni, da bomo šli na Ogrsko in se ondi bili. In ko bo prišlo do boja, tedaj se spomnite, da so temu krivi židje!«

Avstrijski Italijani. V Trstu avstrijska vlada kaj rada izpolnjuje vse želje Italijanov, Slovence pa zatira, kjer le more. In plačilo za to? Italijani skilijo prav pridno v Italijo, radi bi se odtrgali od Avstrije. Dne 20. sept. so zopet tržaški Italijani pokazali svojo barvo. Na rotovžu je vihrala zastava v barvah italijanskega kraljestva. Da bi Slovenci storili kaj enakega, bi jih polovico pozaprl.

Italijanske vojaške vaje. Velike vojaške vaje, katerih prvi in glavni namen je seveda, da se vodilni krogi prepričajo o moči, o kretnosti, z jedno besedo o sposobnosti svojih vojnih sil, služijo večkrat tudi v to, da se spozna, v kakih razmerah stoji dotična država do svojih sosedov. Iz njih se da sklepati sploh na političen položaj. To lahko trdimo ravno o zadnjih laških vojaških vajah. Kažejo nam namreč, da so se razmere med Italijo in Francosko zboljšale, med Avstrijo in Italijo pa poslabšale. Zato so bile letos te vaje ob avstrijski meji, da bi se

prepričali, ali bi mogli vzdrževati Avstrijo v slučaju vojske. Že pred dvema letoma se je prepričal na lastne oči šef štaba in general Saletta, da so poročila častnikov ob meji o oboroževanju Avstrije z jedne strani in o nemarnosti Italije z druge strani opravičene. Letošnje vaje pa so dokazale, da je vshodna italijanska meja popolnoma nezavarovana, dočim je Avstrija dobro zavarovana. In zakaj zato? »Gazzetta del Popolo« pravi, ker se je Italija dosedaj vedno bala, da se bo zapletla v vojsko s Francosko, je utrjevala le zahodno mejo, vshodno pa je zanemarjala, zanašaje se na zvezo z Avstrijo, katera se je pa vedno dobro in skrbno pripravljala. Pa še druga večja težava je. Francozi so utrjevali le visoko gorovje, in Italijani so jim sledili, Avstrija pa utrjuje bolj nižave in Italija jo bode morala posnemati. List zaključuje: Tako bo Italija prisiljena imeti dva načina utrjevanj, ki si bosta v vsem popolnoma različna in v slučaju mobilizacije nastale bodo neizogibne zmešnjave, kar bi znalo povzročiti jako ne ljube posledice. — Ker se je torej italijanska vojna uprava prepričala o nedostatnem zavarovanju meje proti Avstriji in bo vsled tega tudi izvajala posledice, nam torej letošnje vojaške vaje govore dosti glasno, da se je prijateljstvo med Avstrijo in Italijo precej ohladilo. Vsled tega še bomo vedno mirno stali, četudi nas polentariji ne marajo.

Dopisi.

Sv. Kunigunda na Pohorju. (R a z n o t e r o.) Slavnostni dan za našo župnijo je bil dan 9. avgusta, ko je naš rojak č. g. Alojzij Gričnik pel novo sveto mašo. Takšne slavnosti še naša župnija ni doživela. Preč. gosp. dekan konjički so imeli lepo pridigo, da so se ljudem oči solzile. — Imamo tudi dva nova zvonova. Večji je posvečen Srcu Jezusovemu, manjši pa Srcu Marijinemu. Dne 6. avgusta so jih slovesno blagoslovili preč. g. opat Ogradi. Hvala vsem župljanom, ki so veliko darovali za zvonove, tako da je upati, da bodo isti kmalo plačani. — Tukaj imamo zdaj tri gg. učitelje, ko še pred nekoliko leti ni bilo nobenega. Postavili smo si dve novi soli: Pri Sv. Kunigundi in pri Sv. Jakobu. Seveda imamo zaradi tega ogromne stroške. Toda to nič ne de, da se le naši otroci kaj naučijo. Le pridno jih pošiljajte v šolo, starši! Skrbite jim za podučna berila in krščanske časnike, kakor je »Naš Dom« in drugi, ki nam ne bodo otrok izneverili narodnosti in veri, ki bodo vcepili otrokom spoštovanje do vas. Šentjungerčan.

Slovenjgradec. (Zahvala Slovenjgradčanov.) V dobrem spominu je še, kako so Slovenjgradčani javkali in sirom sveta prosjčili, ko jim je ogenj vpepelil del mesta. Tudi na Slovence so prišli pozivi za mile darove. In segli smo v žep, lahko rečemo, velikodušno smo segli. Samo po cerkvah na Spod. Štajerskem se je nabralo nad šesttisoč kron. Koliko so še darovali zasebniki, občinski in drugi zastopi slovenski, ni znano. Izkazala bi se pa gotovo častna svota, ko bi se objavilo. Čuli smo na lastna ušesa, se čuditi nad lepimi svotami, ki so prišle iz slovenskih krajev za nemške ponesrečence. Vsak človek, ki ima le količkanj pojma o dostojnosti, čuti se dolžnega izraziti svojo hvaležnost dobrotniku. Slovenjgradčani so veselo sprejeli naše darove; v zahvalo pa povabili »südmarko«, torej društvo, ki je ustanovljeno v naš pogin, da je imela letos svoj občni zbor pri njih. Pijani nemškonacionalnega duha so s svojimi došlimi sobratci po nas udrihali in nas ometavali z izbruhi »südmarske« kulture. Celo neka nemška »kikla« se je široko nad nami razkoračila in nas obsipala z izrodki svoje nemške pameti. Slovenjgradčani, ki imate tak lep mir pred slovenskimi okoličani, in ki živite od njih žuljev, vi pač nimate nikakega vzroka